

ת"פ 70247/11/18 - מדינת ישראל נגד יצחק מרצי, שלמה אילן בלילתי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 70247-11-18 מדינת ישראל נ' מרצי ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. יצחק מרצי
2. שלמה אילן בלילתי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד אור גבאי

ב"כ הנאשם 2: עו"ד רועי בראונר

גזר דין לנאשם 2

כללי

1. הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירת קבלת דבר במרמה.

בתקופה הרלבנטית לאישום, סיפקה חברת "המשרד הנקי" שירותי ניקיון למשרד האוצר, ועל פי תנאי ההתקשרות עמה, התשלום לחברה נעשה על פי השטחים שנוקו. יוסף נציה הועסק על ידי החברה כמפקח על עובדי החברה במשרד האוצר והיה אחראי על גיוסם של העובדים והעברת דיווח שעות העבודה שלהם לחברת המשרד הנקי.

בתקופה הרלבנטית לאישום, הנאשם הועסק כנהג במשרד האוצר ובמסגרת זו הכיר את נציה. עובר ליום 2.3.14, במועד שאינו ידוע במדויק, יצר הנאשם קשר עם נציה במטרה לקבל כספים במרמה מחברת "המשרד הנקי". נציה הציע לנאשם כי רעייתו של הנאשם תירשם בכזב כעובדת החברה במשרד האוצר, תחת אחריותו של נציה, וכי הוא ידווח בכזב על שעות עבודתה. בהמשך סוכם ביניהם כי יחלקו ביניהם את הכספים כך שמדי חודש, עם קבלת המשכורת, יעביר הנאשם לנציה כשבעים אחוזים מהשכר שתקבל רעייתו בעקבות הדיווח הכוזב על העסקתה. לצורך כך העביר הנאשם לנציה צילום תעודת הזהות של אשתו וכן את פרטי חשבון הבנק שאליו תועבר המשכורת. בהמשך מילא נציה את פרטיה של האישה בכרטיס העובד וכן בטופסי החברה, לצורך רישום תחילת העסקתה כביכול. החל מיום 2.3.14 ועד 8.6.16 דיווח נציה בכזב על שעות עבודתה של אשת הנאשם, במרבית המקרים דיווח כי עבדה כ- 12 שעות ביממה, במטרה להגדיל את היקף הכספים שהתקבלו במרמה, זאת בלא שעבדה מעולם בחברה.

בהתאם לסיכום, במהלך התקופה, מדי חודש, עם קבלת המשכורת החודשית, העביר הנאשם לנציה במזומן כשבעים אחוזים מהסכום שקיבל במרמה מהחברה.

סך כל המשכורות שהועברו מהחברה לאשת הנאשם לאורך התקופה הוא כ- 157,000 ₪ נטו.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הוסכם כי הנאשם יודה במיוחס לו ויורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש.

חרף התנגדות המאשימה, הוריתי על הכנת תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם.

3. תסקיר שירות מיום 22.10.19 מלמד כי הנאשם בן 58, נשוי ואב לתאומים בני 23, בוגר 12 שנות לימוד ובגרות חלקית, מתגורר עם משפחתו ומזה כשלוש שנים עובד כנהג בחברת הסעות. קודם לכן, ובמשך כ- 22 שנים, עבד כנהג במשרד האוצר, ועבודתו הופסקה בשל מעורבותו בעבירה. הנאשם מצוי בקשר טוב עם בני משפחתו הגרעינית. הנאשם שירת שירות מלא בצה"ל ונישא בהיותו כבן 29. לאחר קשיים רבים נולדו לבני הזוג תאומים שסבלו מבעיות התפתחות משמעותיות, אשר מנעו מאשת הנאשם לעבוד, עובדה שהובילה להחרפת המצב הכלכלי של המשפחה. בשנים האחרונות, עם השתלבות הילדים במסגרות, החלה אשת הנאשם לעבוד.

לנאשם אין הרשעות קודמות. ביחס לעבירה הוא מבטא אחריות ומביע חרטה. תיאר כי ביצע את העבירה על רקע מצוקה כלכלית מתמשכת בשל מצבם הבריאותי של ילדיו, שהצריך תשלומים רבים לטיפולים עבורם ובגינם צבר חובות כספיים כבדים. רק לאחר שהעבירה התגלתה סיפר על מעשיו לאשתו והדבר הוביל לקרע ביניהם למשך תקופה מסוימת.

קצינת המבחן התרשמה כי העבירה בוצעה על רקע תחושת מצוקה ותסכול עמוק שחווה אל מול מצבם של ילדיו ועל רקע הקשיים הכלכליים אליהם נקלעו בני הזוג, אשר הביאו לטשטוש ערכי אצל הנאשם. עוד התרשמה קצינת המבחן מקשיים בביסוס דימוי עצמי והשגת תחושת ערך ודפוסי ריצוי חברתיים ומשפחתיים, עד כדי נטייה לטשטוש המותר והאסור במצבים בהם חווה לחצים כלכליים. לצד זאת סברה קצינת המבחן, כי הנאשם הוא בעל יכולות במישור התפקודי, מגלה רצון מילולי להימנע ממעורבות פלילית נוספת ומבטא כיום שאיפות נורמטיביות לחייו, משקיע את מרצו בפרנסת משפחתו ודאגה לה, שומר על יציבות תעסוקתית רבת שנים, בעל יכולת תקשורת טובה ולאורך השנים ונעזר בכישוריו וביכולותיו להתפרנס בכבוד. הנאשם אינו מאופיין בקווי אישיות עבריינים מושרשים והוא חווה את ההליך המשפטי כגורם מרתיע.

שירות המבחן לא מצא להמליץ על ביטול הרשעה, אך לצד זאת ראה חשיבות להימנע מענישה מחמירה ולו בדרך של מאסר בעבודות שירות, שכן העריך כי יש בכך כדי לשבש את תפקודו התעסוקתי ולהביא להעמקת תחושות התסכול והמצוקה שעמן מעריכים כי יתקשה להתמודד. לפיכך הומלץ לגזור על הנאשם 300 שעות שירות לתועלת הציבור לצד מאסר על תנאי וקנס כספי. לא הומלץ לשלב את הנאשם בטיפול לאור שלילת נזקקות טיפולית מצדו.

4. הנאשם ביקש כי תינתן לו הזדמנות להבהיר לפני שירות המבחן את עמדתו ביחס להליך טיפולי ובקשתו התקבלה. בתסקיר משלים מיום 24.11.19 תואר כי הנאשם זומן לפגישה נוספת בשירות המבחן, טען כי חלה אי

הבנה באשר לטיפול שהוצע לו וביטא מוטיבציה מילולית להשתלבות בתהליך ממושך. עם זאת משהוצע לו להשתלב בקבוצה טיפולית בבית שמש שתחל פעילותה בינואר 2020, הוא הביע קושי, התלונן על המרחק הגיאוגרפי וביקש להיוועץ עם בא-כוחו. בהמשך יצרו עמו קשר בשנית והוא הסכים בכל זאת להשתלב בתכנית הטיפול שהוצעה לו. לאור האמור, ועל רקע עמדתו המצמצמת ביחס לעבירה, התרשם שירות המבחן ממוטיבציה לא גבוהה לטיפול, והביע ספק בשאלה האם יעמוד הנאשם בתנאיו. ברם, לנוכח הרצון שביטא הנאשם המליץ שירות המבחן לתת לו הזדמנות להשתלב בטיפול והמליץ לדחות את הדיון בארבעה חודשים נוספים.

לנוכח המוטיבציה הנמוכה של הנאשם ביחס להליך הטיפול, לא ניתנה לו הזדמנות נוספת להשתלב בהליך שכזה ונשמעו הטיעונים לעונש.

5. ב"כ המאשימה ביקש להותיר את הרשעת הנאשם על כנה, לקבוע בעניינו מתחום עונש הולם שבין ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות לשנה וחצי מאסר בפועל וביקש לגזור על הנאשם עונש של ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי, תוך שהדגיש את חלקו הפעיל של הנאשם במעשים, וטען כי הוא זה שיזם אותם. עוד הדגיש ב"כ המאשימה את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירה, מידת התחכום שבו בוצעה המרמה ואת היקף הכספים שהתקבלו באמצעותה, אשר על פי הנטען על ידי המאשימה- לא הוחזרו.

6. מטעם ההגנה הוגשו שלושה מכתבי המלצה ביחס לנאשם. האחד, מהממונה על שוק ההון שהנאשם שימש כנהג שלו, והשניים האחרים משני עובדים נוספים במשרד האוצר, וכולם זכה הנאשם לשבחים על חריצותו ונועם הליכותיו.

ב"כ הנאשם ביקש להימנע מהרשעתו של הנאשם, טען כי מקומות עבודה רבים נמנעים מלהעסיק אדם בעל רישום פלילי וטען עוד כי מתקיימים אצל הנאשם כל התנאים שנקבעו בהלכה הפסוקה המצדיקים את ביטול הרשעתו. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם שירות לתועלת הציבור, תוך שטען כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות היה קטן ושולי לעומת חלקו של נציה, וכי הוא נקלע ופותה לבצע את העבירות בלית ברירה, על רקע המצוקה הכלכלית הקשה שבה היה נתון עקב ההוצאות הרפואיות רבות שהיו לו, בשל הטיפולים הרפואיים של בתו. עוד הדגיש ב"כ הנאשם את התרשמות שירות המבחן כי הנאשם נעדר קווים עברייניים וטען כי ככל שהיה בעבירות תחכום, הרי שהיה זה מצדו של נציה ולא מצד הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי את כל הכסף שקיבל הנאשם לידיו - 30 אחוזים מהסכום הכולל שהתקבל במרמה- הפקיד בנאמנות אצל עורך דין במסגרת תביעה שהוגשה נגדו ונגד האחרים על ידי חברת "המשרד הנקי".

7. הנאשם בדברו האחרון תיאר את הקשיים שעמם התמודד על רקע בעיותיה הרפואיות של בתו, טען כי בתחילה נציה הציג את מעשי העבירה שביצעו יחד כהלוואה, ובתמימות הרבה ועל רקע נזקקותו הכלכלית, הוא התפתה לשתף עמו פעולה. לטענתו, נציה הפעיל את מערך המרמה, וכל חלקו במעשים היה במסירת תעודת הזהות של אשתו לנציה. הנאשם תיאר כי הסכים לטיפול אצל שירות המבחן וסבור כי שירות המבחן התרשם בטעות מהעדר מוטיבציה לטיפול, רק כי הביע תמיהה על כך שלא ניתן לקבלו בירושלים, באופן שיתאפשר לו להמשיך ולהסיע את בתו לטיפולים רפואיים. הנאשם ביקש לבטל את הרשעתו כדי לא לפגוע באפשרויותיו התעסוקתיות, לרבות בעבודתו הנוכחית.

8. חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 6.10.19 קובעת כי הנאשם מתאים לרצות עונש זה.

9. להשלמת התמונה יצוין, כי כתב האישום שהוגש בעניינו של הנאשם מתייחס גם לנאשם נוסף, הנאשם 1, שמואשם באישום נפרד בגין מעשים דומים שבוצעו יחד עם נציה ללא קשר למעשיו של הנאשם. הנאשם 1 הודה אף הוא במיוחס לו, אך טרם נגזר דינו.

סוגיית ביטול ההרשעה

10. בהתאם להלכה הפסוקה, ביטול הרשעתו של מי שאשמתו בפלילים הוכחה אפשרי רק בהתקיימם של שני תנאים מצטברים; האחד - כאשר נסיבות ביצוע העבירה מאפשרים הימנעות מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. השני- כאשר ההרשעה עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. ראו ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (פ"ד נב(3) 337).

11. הערכים המוגנים באמצעות העבירה שביצע הנאשם הם קניינו של אדם, חופש הרצון וחופש הבחירה לקבל החלטות על פי מידע אמיתי.

12. הסכום שהתקבל במרמה מחברת "המשרד הנקי" הוא גדול מאוד- עשרות רבות של אלפי שקלים. כאן המקום להדגיש כי הנפגעת העיקרית מן העבירה הייתה חברת "המשרד הנקי", שכן השכר ששילמה לעובדיה הוגדל במרמה על ידי הנאשם ונציה, אך התמורה ששולמה לה ממשרד האוצר עבור שירותי הניקיון נותרה ללא שינוי. עם זאת מובן, כי בעקיפין היה בכך כדי לפגוע גם בקופה הציבורית, שכן יש להניח כי החברה ניכתה את השכר ששולם לאשת הנאשם מהכנסותיה החייבות במסגרת הדיווח לרשויות המס.

13. הנאשם הציג ראיות שלא נסתרו לכך שהפקיד בנאמנות לצורך השבה, 30 אחוזים מהסכום שהתקבל במרמה. הגם שהנאשם היה שותף לקבלת מלוא הכספים שהתקבלו במרמה, גם אם לא נהנה בעצמו מהסכום כולו, השבת הסכום שהגיע לכיסו של הנאשם היא נסיבה בעלת משמעות שכן יש בה כדי להפחית את הנזק שגרמו מעשי העבירה.

14. בין הצדדים התגלעה מחלוקת בדבר חלקו של הנאשם בתכנון המרמה. העובדות בעניין זה ייקבעו על פי התשתית העובדתית המוסכמת, שבאה לביטוי בתיאור העובדות שבכתב האישום המתוקן. ואמנם, בכתב האישום המתוקן נכתב בסעיף 1 כי הנאשם הוא שיצר קשר עם נציה במטרה לקבל כספים במרמה, ואולם נציה הוא שהציע לנאשם את תכנית המרמה. משכך, יש לקבוע כי גם לנאשם וגם לנציה היה חלק מהותי במיסוד הקשר הפלילי לביצוע המרמה. עם זאת, לא ניתן לכחד כי נציה היה בעל הגישה והאפשרות לבצע את העבירה, שכן היה עובד של חברת "המשרד הנקי", ועבודתו כמפקח העניקה לו דריסת רגל ברישומיה, שאפשרה לו לבצע את העבירה. בנוסף כפי שעולה מתוך עובדות כתב האישום המתוקן- חלקו של הנאשם בהוצאת הקשר אל הפועל היה קטן מחלקו של נציה, ומעשיו הסתכמו בהעברת צילום תעודת הזהות של רעייתו לנציה, בעוד שנציה עסק במילוי הטפסים והדו"חות

החודשים שבעקבותיהם התקבלו הכספים במרמה. יש לומר גם, כי נציה היה הנהנה המרכזי מפירות המרמה, שכן הוא קיבל שבעים אחוזים מהכספים בעוד שהנאשם קיבל שלושים אחוזים בלבד, וכן יש מקום לשקול את העובדה, כי נציה ביצע את אותה עבירה גם עם הנאשם 1.

15. עם זאת, חרף חלקו של הנאשם ביחס לחלקו של נציה, אין מדובר במעשה מרמה שנעשה באופן חד פעמי ואשר ניתן להתייחס אליו כאל טעות שבשיקול הדעת או מעידה. הנאשם המשיך לקבל במרמה במשך תקופה ארוכה בת כמעט שנתיים, מדי חודש בחודשו, סכומי כסף לא מבוטלים, על בסיס מעשי המרמה שלהם היה שותף. מדובר במעשים שבנסיבות בהם בוצעו היה קל לבצעם וקשה מאד לחשוף אותם, וביצועם מצדיק מתן משקל של ממש לשיקולי הרתעה כללית.

16. מכלול הנסיבות שתוארו, ובפרט חלקו המהותי של הנאשם בתכנון המרמה, משכם של מעשי המרמה וההיקף הכספי של העבירה, מוביל למסקנה כי לא ניתן להימנע מהרשעתו של הנאשם מבלי לפגוע בשיקולי הענישה האחרים.

17. מעבר לצורך אתייחס לשאלת אפשרות פגיעת ההרשעה בשיקומו של הנאשם; הנאשם עובד כנהג הסעות בחברה פרטית, ולא הוצגה אף ראייה המלמדת על כך שאם יורשע תיפגע עבודתו, שאין חולק כי היא עוגן חשוב בחייו, שכן הוא מפרנס עיקרי במשפחה בה אחד הילדים הוא בעל צרכים מיוחדים.

18. בית המשפט מודע לנוהג פסול של מעסיקים הנוהגים לבקש מעובדיהם להציג "תעודת יושר" או מידע מהמרשם הפלילי שהם אינם זכאים לקבלו על פי החוק. ואולם, הדרך להתמודד עם תופעה נפסדת זו אינה במתן הכרה ולגיטימציה, הלכה למעשה, להתנהלות העומדת בניגוד לחוק.

19. לא נעלמו מעיני העובדה כי הנאשם קיבל מידה של אחריות על מעשיו, חש חרטה על ביצועם וכי התרשמות שירות המבחן היא כי הוא מבטא שאיפה לקיים אורח חיים תקין. עם זאת, אין באלה, ואף לא בהצטברותם, כדי להצדיק את ביטול ההרשעה. אוסיף כי לנוכח עמדותיו של הנאשם והתרשמות שירות המבחן ממוטיבציה חיצונית בלבד לטיפול, הנאשם לא שולב בהליך טיפולי, וספק אם ניתן כלל לשוח בעניינו במונחי שיקום המצדיקים ביטול ההרשעה, בפרט בשעה ששירות המבחן עצמו לא המליץ על ביטול ההרשעה.

20. לנוכח האמור לעיל, אין מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם.

מתחם העונש ההולם

21. בשים לב למכלול נסיבות ביצוע העבירה כפי שתוארו לעיל, ובהן- משך המרמה, חלקו של הנאשם בתכנונה ובהוצאתה אל הפועל, מידת התכנון והתחכום שאפיינו אותה, היקפה הכספי, היקף הנזק הפוטנציאלי והנזק שנגרם

בפועל, לאחר שהנאשם פעל להשבת חלק מהכספים שהתקבלו במרמה, ניתן לקבוע כי מידת הפגיעה של המעשים בערכים המוגנים היא בינונית.

22. עבירת המרמה יכולה ללבוש צורות שונות ומגוונות, ועל כן יש לנהוג זהירות בעריכת השוואה בין עניינו של הנאשם לבין העונשים שנגזרו במקרים דומים. מצאתי את פסקי הדין הבאים כרלבנטיים מבחינת סוג המרמה או היקפה ובהם נגזרו עונשים שכללו רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות: ת"פ (חיפה) 22544-09-09 **מדינת ישראל נ' דדון ואח'** (גזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 2 ביום 27.10.11 וגזר הדין שניתן בעניינו של נאשם 3 ביום 31.5.12); ת"פ (פ"ת) 38710-04-13 **מדינת ישראל נ' שוקר** (פורסם בנבו 13.11.14); רע"פ 6202/04 **מסיקה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 28.7.04).

23. עניינו של נציה, אשר הורשע בביצוע עבירות מרמה הן בפרשה שאליה קשור הנאשם, הן בפרשה נוספת שאליה קשור הנאשם 1, הסתיים בהסדר טיעון שנערך בין הצדדים, במסגרתו נגזרו עליו, על פי עתירה משותפת של הצדדים שישה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי בסך 130,000 ₪ לחברה וקנס בסך 20,000 ₪ (ת"פ (שלום ים) 69788-11-18).

מובן כי הנאשם הוא מבצע בצוותא של המעשים, וחל עליו עיקרון אחידות הענישה, ואולם ביישומו של עיקרון זה יש לשקול גם את העובדה כי חלקו של הנאשם במעשי העבירה קטן מחלקו של נציה, וכי נציה נשפט, כאמור, גם בגין פרשה נוספת, דומה במהותה.

24. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל.

משעה שמדובר בעבירות שבוצעו מתוך מניע כלכלי, יש לגזור עונש הכולל בתוכו גם רכיבים כלכליים, על מנת להבהיר כי ביצוע העבירות אינו כדאי גם בהיבט זה. עם זאת, בקביעת גובה הקנס, אתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם כפי שעולה מתוך תסקירי שירות המבחן ומתוך טענות הצדדים.

העונש המתאים לנאשם

25. שקלתי לזכות הנאשם את עברו הנקי ואת הודאתו במיוחס לו, שהיה בה כדי לחסוך זמן שיפוטי. הודאה זו אף מגלמת היבטים מסוימים של קבלת אחריות על המעשים, שיש בה כדי להוות גורם מפחית סיכון להישנות עבירות דומות. עם זאת, אין מדובר בקבלה מלאה של אחריות, שכן גם במעמד הטיעון לעונש טען הנאשם כי בעת תכנון המרמה לא הבין לגמרי כי מדובר במעשה עבירה וסבר כי מדובר בהלוואה.

26. שירות המבחן התייחס לצורך בטיפול בשל דפוסי אישיות המחזקים חשש לחזרה על המעשים. הנאשם שלל צורך טיפולי והמוטיבציה שהביע לטיפול בהמשך הדרך הייתה מילולית בלבד. התרשמות זו אינה מבוססת רק על הקושי הלוגיסטי שאליו התייחס הנאשם. משכך, מובן כי אין מקום לשקול בעניינו של הנאשם חריגה לקולא ממתחם העונש

ההולם משיקולי שיקום.

27. שקלתי לקולא את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם, ועיקרן את העובדה כי הוא ואשתו מטפלים בילדה בעלת צרכים מיוחדים, וכי העבירות בוצעו על רקע קשיים כלכליים שפקדו אותו בשל הטיפולים הרבים שלהם היא נזקקה. בהקשר זה שקלתי גם את הנזקים שעשויים להיגרם לנאשם ולמשפחתו אם ייגזר עליו עונש שהוא בתוך מתחם העונש ההולם, לנוכח העובדה כי הוא מפרנס עיקרי של משפחתו, ואולם שיקול זה אינו מצדיק אף הוא חריגה מהמתחם.

28. בשים לב לעובדה שהנאשם הפקיד בנאמנות את כספי המרמה שאותם שלשל לכיסו וכי בין הצדדים תלויה ועומדת תביעה אזרחית שטרם התבררה, לא מצאתי לפסוק פיצוי.

29. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 16.2.20 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במפקדת מחוז דרום של שירות בתי הסוהר.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פרק י"א לחוק העונשין.

ג. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה מסוג עוון לפי פרק י"א לחוק העונשין, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק.

ד. קנס בסך 3,000 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון עד ליום 2.2.20 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפירעון מיידי.

30. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

31. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ב' טבת תש"פ, 30 דצמבר 2019, בנוכחות הצדדים.

